

Φύλλα εργασίας

2^η δραστηριότητα – 2^{ος} σταθμός:
Προσωπικά δρομολόγια...

✚ Ομάδα Γ΄:

1. Να διαβάσετε την πιο κάτω συνέντευξη με τίτλο «Συζήτηση με τον Σερκέι από το Αζερμπαϊτζάν» και να κάνετε την εργασία που ακολουθεί.

Συζήτηση με τον Σερκέι από το Αζερμπαϊτζάν

Ε: Πόιες φύγατε από την πατρίδα σας, κύριε Σερκέι;

Α: Από την πατρίδα μου, το Αζερμπαϊτζάν, έφυγα ανεπίσημα το 1994 με το πρώτο κύμα προσφύγων και μόλις πριν από δύο χρόνια οριστικοποίησα τη μετανάστευσή μου, φέρνοντας επίσημα πλέον και την οικογένειά μου στην Ελλάδα.

Ε: Ποια ήταν η ασχολία σας στην πατρίδα σας;

Α: Σπούδασα φιλολογία και εργαζόμουν ως καθηγητής ιστορίας στο λύκειο της πόλης μου, το Αμαγιάκ.

Ε: Με τι ασχολείσθε τώρα, κύριε Σερκέι;

Α: Με την άδεια παραμονής μου, εργάζομαι σ' ένα εργοστάσιο λιπασμάτων. Η εργασία, βέβαια, δεν έχει καμία σχέση με τις σπουδές μου. Αλλά πρέπει να επιβιώσουμε, εγώ και η οικογένειά μου.

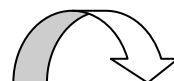
Ε: Ποιοι είναι οι λόγοι που σας ανάγκασαν να φύγετε;

Α: Οι λόγοι ήταν πολλοί. Ανεργία, έλλειψη δημοκρατίας, χαμηλό βιοτικό επίπεδο ζωής, δύσκολες συνθήκες μόρφωσης των παιδιών και γενικά ένα απαισιόδοξο μέλλον για την οικογένειά μου και για μένα.

Ε: Προτιμάτε τη ζωή εδώ στην Ελλάδα και γιατί;

Α: Η ζωή στην Ελλάδα για έναν μετανάστη στην αρχή δεν είναι καθόλου εύκολη.

Οπωσδήποτε όμως την προτιμώ, γιατί, αν δουλέψεις σκληρά και ευσυνείδητα, σίγουρα ανοίγονται προοπτικές για μια καλύτερη ζωή. Στην πατρίδα σας, από την πρώτη κιόλας στιγμή, διαπιστώνεις ότι υπάρχει δημοκρατία, καλύτερο σύστημα υγείας, οργανωμένο σύστημα παιδείας και γενικά το βιοτικό επίπεδό σας είναι πιο προηγμένο από της πατρίδας μου.

Ε: Αντιμετωπίζετε κοινωνικό ρατσισμό στην Ελλάδα;

Α: Δυστυχώς, πολλές φορές αντιμετωπίσα και αντιμετωπίζω ακόμη το φαινόμενο του κοινωνικού ρατσισμού. Είναι κάτι που με ενοχλεί, όχι τόσο προσωπικά, όσο όταν πηληγώνεται η αξιοπρέπεια των παιδιών μου από αυτή την αδικαιολόγητη, κατά τη γνώμη μου, συμπεριφορά από μία μικρή μερίδα πολιτών σας.

Ε: Τι σας λείπει από την πατρίδα σας περισσότερο, κ. Σερκί;

Α: Να σου πω. Δε μου αρέσει στην Ελλάδα η μεγάλη οικονομική εκμετάλλευση που γίνεται προς εμάς τους μετανάστες, οι διακρίσεις που μου γίνονται, πολλές φορές η δυσπιστία που υπάρχει, όχι βέβαια, χωρίς λόγους, επειδή σ' ένα κύμα μεταναστών πάντα θα υπάρχουν άνθρωποι κακόβουλοι και εγκληματίες. Δε θεωρώ σωστό όμως να μας κατατάσσετε όλους εμάς τους μετανάστες στη μειοψηφία των συμπολιτών μου.

Ε: Σας λείπει η πατρίδα σας; Σκεφτήκατε να ξαναγυρίσετε εκεί;

Α: Κάθε μετανάστης έχει μέσα του το κενό της πατρίδας του. Δεν έχω όμως σκοπό, αφού δέχτηκε η Ελλάδα εμένα και την οικογένειά μου, ως μέλος της, να επιστρέψω πίσω.

Ε: Και μία τελευταία ερώτηση. Θα θέλατε να μου πείτε την ηλικία σας;

Α: Βεβαίως. Είμαι 45 χρονών. Έχω δύο παιδιά. Μία κόρη, τη Λάρσα, και ένα γιο, τον Αχμέρτ Κουρτ. Η κόρη μου είναι 13 χρονών και ο γιος μου 18 χρονών.

Τη συνέντευξη πήρε ο Νίκος Χατζηφιλίππου

(Σχολείο χωρίς σύνορα, Μαθητικά γυμνάσματα στα ανθρώπινα δικαιώματα, επιμ. Παύλος Χαραμής, Κέντρο Μελετών και Τεκμηρίωσης της ΟΛΜΕ, ΟΕΔΒ, Αθήνα 2000)

© Να παρουσιάσετε με δικά σας λόγια σε όλη την τάξη, κατά τη διάρκεια των ανακοινώσεων, την περίπτωση που μελετήσατε. Μπορείτε να λάβετε υπόψη τις πιο κάτω βοηθητικές ερωτήσεις.

- Πώς ονομάζεται το πρόσωπο που παρουσιάζεται στο κείμενο;
- Από πού κατάγεται και πού ζει;
- Πώς βρέθηκε στην Ελλάδα; (για ποιους λόγους;)
- Ποιες δυσκολίες συνάντησε στην προσωπική του διαδρομή;
- Ποια συναισθήματα /απόψεις εκφράζει για τη θέση του μετανάστη στην οποία βρίσκεται;